

на султана, и можемъ да вѣрваме, че сѫ били нѣщо ново за балканскитѣ християни¹⁾. (У турцитѣ и у старитѣ сливенци слонътъ е познатъ подъ името филъ, а слоновата кость — филдишъ (слоновъ зѣбъ), отъ която сѫ правели тѣй извѣстнитѣ въ Сливенъ филдишени гребени, днесъ имитирани съ целолоидъ. Познаването на слона у сливенско ще е отъ тоя походъ, защото менажерийтѣ сѫ нѣщо ново. Камилитѣ тукъ сѫ били по-извѣстни и разпространени най-вече отъ врѣме идването на турцитѣ. Въ турско тѣ сѫ играли ролята на товарни тренове. Въ Сливенъ сѫ носѣли соль и други колониялни стоки, а сѫ товарѣли тукъ аби и др. индустриски сливенски произведения; кервани отъ камили се забѣлѣзваха въ Сливенъ дори до 1890 г. Имаме и заселища, които носятъ турското име за камила или камиларъ: с. Деведжи-Къой, добричко, и Деведжии, еленско. Старитѣ сливенци, по пътя „на хаджилъка“ за Иерусалимъ, сѫ минавали цѣла М. Азия съ камили).

Дали частъ отъ войскитѣ на Османъ прѣзъ врѣмето на тоя походъ сѫ минали прѣзъ сливенскитѣ проходи — не е извѣстно, но споменава се, че отъ Ямболъ за прѣзъ Балкана тѣ минали прѣзъ много трудни проходи. До Сливенъ подъ Синитѣ Камъни има мѣстностъ, нарѣчена Сеферъ-Бунаръ, което значи: походенъ изворъ, но дали това име е отъ тоя или другъ по-раншенъ турски походъ, — не се знае. Прѣзъ казания походъ, казацитетѣ сѫ стигнали чакъ до Анхияло по море, а въ 1625 г. отиватъ близо до Босфора, и край други черноморски градове сѫ заплашвали и Созополь (Ham.-Hellert, IX, 162—3). Какво е било участието на сливенци въ тоя интересенъ походъ, поне прѣзъ врѣме минаването на войскитѣ прѣзъ Балкана, може да се сѫди отъ факта на извѣршваната реквизиция²⁾ (ангари) надъ околното население, което се е случвало прѣзъ всѣки турски походъ²⁾. Сливенскитѣ вой-

¹⁾ Ср. Tytlewsky (*narratio de praeliis gestis etc*), Naïma и рапортитѣ на венецианския посланикъ въ Ham.-Hellert за тоя походъ.

²⁾ Прѣзъ 1521 г. въ Сюлеймановия походъ за Бѣлградъ, населението отъ София, Видинъ и Семендря се задължило да достави 10,000 коля (ib. V, 15).